

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. С., 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Свилена Ст. Давчева

при участието на секретаря Марияна Ст. Семкова
като разгледа докладваното от Свилена Ст. Давчева Административно
наказателно дело № 20212230201200 по описа за 2021 година

Производството е образувано по повод жалба от М. В. ВЛ. против НП № 19-0804-001809 от 22.08.2019 г. на Началник сектор група към ОДМВР - С., сектор "Пъта полиция" С., с който на жалбоподателя е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 100,00 лева на основание чл. 183, ал.5, т.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 183, ал.4, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, както и на основание Наредба N Из - 2539 на МВР са отнети общо 14 точки.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован не се явява . Представлява се от процесуален представител по пълномощие, който моли обжалваното наказателно постановление да бъде отменено като незаконосъобразно.

В с.з. административно - наказващият орган, редовно призован, изпраща процесуален представител, който иска от съда да потвърди издаденото наказателно постановление.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

На 09.07.2019 год. около 15,45 часа жалбоподателят В. управлявал МПС - товарен автомобил "Рено Мастер T28", с рег. № А 6533 ВА, като се

движел по ул. „Банско шосе“ в посока центъра на гр. С.. В района на завод „Динамо“ жалбоподателят не пропуснал преминаващия на пешеходна пътека и движещ се по нея от ляво на дясно пешеходец, като нито намалил скоростта нито спрял. След жалбоподателя се движил полицейски патрул в състав от свидетелите М.И. и Д.С.. След като изчакали пешеходката да премине, те последвали с автомобила си жалбоподателя. Изравнявайки се с него видели, как по време на движение В. използва мобилен телефон, по който говорил, държейки го в ръка допрян до ухото си. На В. бил съставен процесния АУАН за нарушение на чл.119, ал.1 и чл. 104а от ЗДвП. Въз основа на този акт било издадено и обжалваното НП.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, но разгледана по същество е неоснователна.

Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на процедурата, както при съставяне на акта, така и при издаване на НП. И съставеният акт, и издаденото въз основа на него НП съдържат всички необходими реквизити по ЗАНН.

Съдът не споделя възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и че описаната фактическа обстановка се различава от установената в хода на производството. Съдът намира, че в наказателното постановление и двете нарушения са описани в достатъчна степен, с всички релеватни на извършването им елементи и създават достатъчна яснота за обстоятелствата, при които са извършени. В този смисъл са ирелевантни възраженията за липса на посочен вид маневра, местоположение на органите на реда, от каква позиция е бил наблюдаван жалбоподателя, кой е бил пешеходеца, мъж или жена. Нито едно от тези обстоятелства не е елемент от състава конкретно на нарушението на чл. 119, ал.1 от ЗДвП, за да е необходимо да бъде посочено в наказателното постановление.

Съдът счита, че не са налице и твърдяните нарушения на чл. 40, ал.1 от

ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. В процесния случай свидетелят Д.С. правилно е посочен като свидетел – очевидец. Безспорно се установи, че същият е присъствал при извършване и на двете нарушения. Установи се също и че същият е свидетел и при съставянето на АУАН.

Не се установи и твърдяната липса на произнасяне по направено възражение срещу съставения АУАН на жалбоподателя, тъй като видно от приложените към административнонаказателната преписка документи административнонаказващия орган се е произнесъл с резолюция, макар и ръкописно изложена, върху писмено становище от 25.07.2019 год/л.13/, обобщаващо констатациите от проверката по депозираното възражение..

Въз основа на направения от съда извод за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП, съдът намира за приложима разпоредбата на чл. 189, ал.2 от ЗДвП, която сочи, че редовно съставение актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая, жалбоподателят не ангажира доказателства, оборващи изложената в НП и установена в хода на съдебното производство фактическа обстановка. Не се установи противоречие между описаното в АУАН и НП и изложеното от свидетелите в съдебно заседание.

Безспорно се установи, че жалбоподателят е извършил вменените му нарушения, като на процесната дата, управлявайки товарен автомобил "Рено", не е пропуснал движещата се по пешеходна пътека пешеходка. Съгласно разпоредбата на чл.119, ал.1 от ЗДвП при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Безспорно се установи в хода на производството, че жалбоподателят не е изпълнил това свое задължение – видно от свидетелските показания В. нито е намалил скоростта, нито е спрял превозното средство, за да даде възможност на преминаващата по пешеходната пътека пешеходка да премине през улицата. Напротив, установи се че тя е достигнала средата на пътното платно и е спряла движението си именно за да пропусне преминаващия автомобил , управляван от жалбоподателя. Съдът намира за ирелевантни възраженията на процесуалния

представител на жалбоподателя за нарушение на отделни тектове от чл. 113 и чл. 114 от ЗДвП, доколкото именно съобразявайки поведението на жалбоподателя, тя не е навлязла в платното му за движение, както и не се установи да е удължила ненужно пътя и времето си за пресичане, да е навлязла рязко в платното за движение, както и да е предприела пресичане при отграничена видимост. Пешеходката е спряла на пътното платно, за да изчака преминаващия автомобил. Тоест установи се категорично, че в случая, след като пешеходката не само е била стъпила на пешеходната пътека, но е предприела пресичане на пътното платно по нея, спазвайки правилата на чл. 113 и чл. 114 от ЗДвП, жалбоподателят нито е намалил скоростта, нито е спрял, за да я пропусне. Без значение в настоящия случай е дали премиването се е извършило от ляво на дясно или от дясно на ляво. А установеният факт, че пешеходецът жена е спрял, за да пропусне движещия се товарен автомобил, идва да покаже, че всъщност, жалбоподателят е бил най-малкото видима опасност за пешеходеца. Обратното, дали пешеходицът е бил видима опасност за жалбоподателят съдът счита за ирелевантно, доколкото законът не поставя изискване за наличието на видима опасност като условие за осъществяването на нарушението по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

Съдът намира за безспорно доказано и другото нарушение, за което жалбоподателят е санкциониран – това по чл. 104а от ЗДвП. От показанията на свидетелите се установи, че след като е бил последван от полицейските служители при предприемане действия по спиране на автомобила му, те са видели В. да говори по мобилен телефон, който държал в ръка до ухото си, което изпълва състава на чл. 104 от ЗДвП, съгласно който на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му.

Относно размерът на наложените на жалбоподателя наказания, съдът намира, че той е правилно определен при все, че е фиксиран точно в закона и административнонаказващият орган е лишен от възможност за преценка.

Съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя за приложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. По делото не се събраха доказателства за обективни, основателни причини поставили в невъзможност жалбоподателя както да не намали скоростта или

спре, за да пропусне стъпилия на пешеходна пътека и преминаващ по нея пешеходец, както и да използва мобилен телефон по време на управление на процесното МПС. Съдът намира, че поведението на жалбоподателя не разкрива белези на по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от съответния вид, поради което да бъде приложим института на т.нар. „маловажен случай“ още повече че нарушението по чл. 119, ал.1 от ЗДВП е извършено на участък от пътя, където макар и в населено място, разрешената скорост е до 70км/ч, което поставя в още по-голяма опасност живота и здравето на останалите участници в движението и най-вече пешеходците. А видно от справката за нарушител/водач, жалбоподателят е извършител и на множество нарушения на ЗДВП.

Ето защо, съдът намира издаденото наказателно постановление за законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото следва на ОДМВР С. да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл.63, ал.5 от ЗАНН.Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева.Производството по делото не е с фактическа или правна сложност, поради което следва да се присъди минимално възнаграждение от 80лева.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 19-0804-001809 от 22.08.2019 г. на Началник РУ към ОДМВР - С., РУ С., с което на М. В. ВЛ. ЕГН ***** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100,00 лева на основание чл. 183, ал.5, т.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДВП и на основание чл. 183, ал.4, т.6 от ЗДВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева за нарушение на чл. 104а от ЗДВП, както и на основание Наредба N Из -

2539 на МВР са отнети общо 14 точки, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА М. В. ВЛ. ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ОДМВР С. сумата от 80.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд С. в 14-дневен срок от получаването му от страните.

Съдия при Районен съд – С.: _____